

Nr 267.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 29 maj 1912.

» » » i Andra kammaren den 29 maj 1912.

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till grunder för tillgodogörande af kronans jakträtt.

(Jordbruksutskottets utlåtande nr 97.)

Till Konungen.

I en till Riksdagen den 29 mars 1912 aflåten proposition, nr 99, har Eders Kungl. Maj:t under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för samma dag föreslagit Riksdagen antaga propositionen bilagdt förslag till grunder för tillgodogörande af kronans jakträtt.

Riksdagen har vid granskning af nämnda förslag med däri förekommande grundstadgande om åliggande för Kungl. Maj:t att afgöra, i hvilken omfattning utarrendering af kronans jakträtt bör ifrågakomma, hvilken bestämmelse synes väl afvägd och innefatta garanti för att å ena sidan utarrendering af jakträtten kommer att ske i den mån inkomster däraf kunna påräknas och å andra sidan skogsvårdsintresset vid sådan utarrendering blifver behörigen tillgodosedt, icke funnit sig böra ifrågasätta andra ändringar i förslaget, än att, då, i öfverensstäm-

melse med Riksdagens i dess skrifvelse, nr 266, med anledning af Eders Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om rätt till jakt meddelade beslut, kronan ej vidare bör hafva jakträtt å häradsallmänningarna, föreskrifter om dessa ur 1:a och 7:e punkterna uteslutas, att chefen för Konungens hofjägeristat endast på Konungens uppdrag berättigas utöfva jakt å de i 1:a punkten omförmälda fastigheter, samt att, då Riksdagen ansett, att den förvaltande och den bevakande personalen vid skogsstaten böra likställas i afseende på deras rätt att utöfva jakt inom de områden, de hafva under sin förvaltning, respektive bevakning, men för hela denna personal dock otvifvelaktigt gäller, att deras hufvuduppgift är att ägna sig åt *skogens* skötsel, åt dem icke inrymts ett allmänt tillstånd till utöfvande af jakt, utan ett dylikt tillstånd i hvarje fall gjorts beroende af vederbörande myndighets, domänstyrelsen, pröfning och afgörande.

Under återopande af hvad sålunda anförts får Riksdagen anmäla, att Riksdagen antagit följande

Grunder för tillgodogörande af kronans jakträtt.

1:o. Kronans jakträtt å dess hägnade jaktmarker och djurgårdar, å mark, hörande till de kungliga lustslotten och andra till Konungens egen disposition ställda lägenheter, å kungsgårdar, kungsängar, kronoparker, från kronans jordbruksdomäner vid utarrendering undantagen skog och i öfrigt all kronan tillhörig, odisponerad mark, samt å statens till bergshandteringens och sågverksrörelsens understöd anslagna skogar utöfvas af Konungen själf och på Konungens uppdrag af chefen för hans hofjägeristat jämte dem, som vid sådana tillfällen äro följaktiga.

2:o. Å nämnda områden, med undantag af dem, som äro ställda till Konungens egen disposition och där Konungen själf om jakten särskildt förordnar, må jakt idkas jämväl af chefen för domänstyrelsen.

3:o. Personal vid skogsstaten äger att å sådana i 2:o afsedda marker, som tillhöra deras tjänstgöringsområde, idka jakt efter skadliga djur samt, med domänstyrelsens på särskilda skäl och begränsad tid lämnade tillåtelse, äfven efter annat vildt eller vissa arter däråf.

4:o. Vid jakt, som idkas uti de i 2:o och 3:o omförmälda fall, må dock utan Kungl. Maj:ts särskilda tillstånd jakten icke afse älg, hjort, rådjur, vildren eller svan, ej heller björn; dock må björn, som

anfallit människa eller husdjur, äfven annorledes än i nödvärn dräpas, efter tillåtelse af den tjänsteman vid skogsstaten, under hvars tillsyn marken är ställd.

5:o. Personal och elever vid skogsläroverken äga å de i 2:o afsedda områden idka jakt i enlighet med de bestämmelser, som därom af Kungl. Maj:t meddelas.

6:o. På Kungl. Maj:t ankommer att uppdraga åt domänstyrelsen att:

a) därest å kronopark stammen af *älg*, *hjort* eller *rådjur* så förökat sig, att densamma ur jaktvårdssynpunkt lämpligen bör beskattas eller till förekommande af olägenhet eller hinder för skogsskötseln minskas, antingen på af styrelsen bestämda villkor till den högstbjudande upplåta rätt att under angifven tid fälla och behålla visst antal villebråd af berörda slag, eller ock uppdraga åt revirförvaltningen att ombesörja den jakt, som må finnas erforderlig, med skyldighet för domänstyrelsen att i sistnämnda fall jämväl meddela föreskrift, huruvida vid sådan jakt fälldt villebråd skall för statsverkets räkning försäljas eller om detsamma må af den jagande mot ersättning till statsverket behållas; samt att,

b) därest å kronopark utarrenderande af rätten till jakt å *annat villebråd*, än nyss är sagdt, anses öfverensstämma med god jaktvård och i öfrigt lämpligen böra ske, upplåta jakträtt, hvarom nu är fråga, på arrende under villkor och på sätt, som må finnas för skogs- och jaktvården betryggande.

7:o. Hvad i 6:o stadgats rörande kronopark skall äga tillämpning jämväl å annan här ofvan under 1:o omförmäld mark, med undantag af sådan, som är ställd under Konungens egen disposition.

8:o. Sker upplåtelse af jakträtt å kronans jaktområde enligt 6:o eller 7:o här ofvan, må till utöfvande af kronans jakträtt eljest berättigade personer å den med upplåtelsen afsedda mark utöfva jakt allenast i omfattning, som är förenlig med den skedda upplåtelsen.

Denna kungörelse träder i kraft den 1 januari 1913.

Stockholm den 29 maj 1912.

Med undersätlig vördnad.